

bindelse, jeg har antydet; er ogsaa alene en Overeenskomstens, om jeg saa maa sige, og det er ikke unaturligt, at jeg er kommen ind paa at berøre Muligheden af en saadan Bei, idet Udvalgets Betænkning og hvad der er passeret ved første Behandling synes i høi Grad at tyde paa, at man, hvad der ogsaa ved et saa vigtigt Lovarbejde som dette i sig selv er naturligt og ønskeligt, ved at fremme denne Sag, væsentlig gaaer ud fra Hensyn til Overeenskomstens Bei, til at komme hinanden imøde, og det troer jeg er fra Regeringens Side skeet i rundeligt Maaal, idet man blot med Hensyn til de tre Capitler har hittret Ansler og forøvrigt har begrændset en bestemt Modstand til to Paragrapher, af hvilke jeg dog med Hensyn til den ene har stillet Estergivenhed, paa de Vilkaar, jeg nys har anført, i Udsigt, ligesom jeg ogsaa med Hensyn til § 79 har antydet, at det kun er den væsentligste Deel af den, man ufravigelig maa fastholde. Det vilde være Regeringen i høi Grad ukjært, dersom den der ved kom til at standse eller forhindre Lovens Emanation; men den maa fra sin Side paa- staae, at Repræsentationen i saa Fald vilde i det Mindste komme til at bele Ansvar, og det er et Spørgsmaal, om man ikke kunde sige, at det var nok saa meget Repræsentationen, der, ved at nægte Vedtagelsen af denne Paragraph, havde foranlediget dette Resultat.

Madvig: Maa det blot være mig tilladt at sige et Par Ord om mit Forslag. Naar den høitærede Justitsminister har sagt, at han holdt paa det Væsentligste i § 79, maa jeg formene, at jeg har noget nærmet mig hans Tanke ved mit Forslag; thi jeg kan ikke antage Andet, end at han søger det Væsentligste i det første Stykke af Paragraphen. Hvad nu angaaer den Betegnelse, som blev givet denne Paragraph af den ærede Afd. Landssthingsmand for 1ste Kreds (Krieger), at den nemlig skulde være en Leilighedslov, da kan jeg til en vis Grad lade dette gjælde, men dog ikke give det en saadan Virkning som Andre. Jeg kan erkjende, at det er en Leilighedslov, forsaavidt der nylig har foreligget Anledning til at blive opmærksom paa et Hul i Straffelovgivning; men naar der var en saadan Leilighed til at

blive opmærksom paa en Mangel i Lovgivningen, just førend man gik til at redigere en almindelig Straffelov, kan jeg i og for sig ikke ansee det for urigtigt, at man netop i en almindelig Lov søgte at udfylde dette Hul, og jeg vil ansee det for meget rigtigere, naar der virkelig er Grund til en saadan Bestemmelse, at give den i en almindelig Lov, under almindelige Tilstandsforhold, end at opsætte den og saa komme med en virkelig Leilighedslov i et Dieblis, da der foreligger en bestemt Anledning til at drage den frem. Det er nemlig noget af det allermindst Ønskelige, der kan være, at man skal give en Lov om en Forbrydelse, især om en politisk Forbrydelse, i samme Dieblis, da man tænker paa at anvende Lov, i et Dieblis, da man har bestemte Tildragelser, bestemte Begivenheder, maaſkee bestemte Personer for Die, paa hvilke Lovens skal komme til Anvendelse. Denne Slags Leilighedslove ere af de allerforkasteligste Love. Jeg troer altsaa, at forsaavidt er det rigtigt, at man har benyttet Leiligheden til at faae et Hul udfyldt i den almindelige Straffelov, forudsat, at et saadant findes, og jeg kunde ikke ansee det ønskeligt at lade Hullet blive staaende, for siden at udfylde det ved en virkelig Leilighedslov. Spørgsmaalet bliver altsaa: Er der virkelig et saadant Hul? § 78 gaaer ud paa at sætte Straf for at sætte sig i Forbindelse med en fremmed Regering, for at fremkalde fjendtlige Forholdsregler imod Staten eller for at formaae en fremmed Regering til at indblande sig i Statens Anliggender eller optræde med Fordringer paa samme. § 79 indeholder i sit første Stykke en Straffebestemmelse imod Forbindelser med formaaende Personer, Foreninger eller Forsamlinger i Udlandet, for at fremkalde Beslutninger til Skade for den danske Stat, og mod Deeltagelse i udenlandske Foreninger eller Forsamlinger, der optræde fjendtligt imod den danske Stat. Nu troer jeg, at her virkelig foreligger Noget, der er Strafbart, Noget, som der er en naturlig Anledning til at sætte Straf for, hvis det nogenstunde skulde indtræde. Ligesaa strafbart, det er, at indlade sig med en fremmed Regering, for at fremkalde et Angreb paa den danske Stat, ligesaa utilladeligt og straffyldigt maa det være at ind-